

РЕШЕНИЕ

№ 1761

гр. София, 11.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **14140** по описа за **2019** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от Административно наказателния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)

Образувано е по касационна жалба с вх.№ 38647 от 19.12.2019 г. на Административен съд – София град и вх.№ 1079380 от 06.12.2019 на Софийски районен съд, подадена от [фирма], чрез адв. М. Г., срещу решение от 12.11.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 5-ти състав по НАХД № 11828/ 2019 г., с което е потвърдено НП № РД–10–14 от 21.06.2019 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, с което на основание чл. 126, ал.1 във вр. с чл.127, ал.2 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл. 75, ал.1 от ЗРТ.

В жалбата си касаторът навежда доводи за неправилно приложение на материалния закон и необоснованост и допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на съдебното решение на СРС. Счита, че неправилно СРС е приел наличието на скрито търговско съобщение по смисъла на чл. 75, ал.2 от ЗРТ, защото не са налице визираните в закона условия за това: липсва цел- осигуряването на реклама, както и заблуждение на аудиторията. Твърди се, че съдебния състав не е бил безпристрастен при изготвяне на съдебния акт, както и че при изписването на последния са допуснати неточности, неотнормирани към спора. В решението си СРС не

дал отговори на възраженията в жалбата.

Отделно от това се релевират и пороци в самото наказателно постановление /НП/– непълнота на описанието на нарушението. Моли оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван не изпраща представител.

Ответникът- Съвета за електронни медии, чрез процесуален представител, оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага съображения за неоснователност на жалбата.

Административен съд– София град, X-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 11.01.2019 г. в интервала от 16:14 ч. до 16:36 ч. в предаването „Социална мрежа“, по телевизионна програма „Канал 3“ на доставчика на медийни услуги [фирма], било излъчено аудио- визуално съдържание, подробно описано в АУАН и НП, а именно интервю с бивш сръбски военен пилот М. К., в което той разказва за своята борба с тежко онкологично заболяване.

След преглед на посочения запис, инспектор в СЕМ е приел, че излъченото интервю представлява скрито търговско съобщение по смисъла на чл. 75, ал. 2 от ЗРТ, което е забранено. В него г- н К. представя с думи предлаганите от неговата клиника услуги, като твърди, че извършва лечение на пациенти болни от рак. Като е включил описаното аудио-визуално съдържание на 11.01.2019 г. в предаването „Социална мрежа“, по телевизионна програма „Канал 3“, доставчикът на медийни услуги [фирма] е излъчил скрито търговско съобщение, с което е нарушил чл. 75, ал. 1, изречение второ от Закона за радиото и телевизията. В акта е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл.75, ал.1, изр.2 от ЗРТ.

Свидетелят М. П., на длъжност старши инспектор в СЕМ, изготвила АУАН № НД–01–11 от 15.03.2019 г. В законоустановения срок не постъпило възражение срещу съставения АУАН, в следствие на което било издадено и процесното НП.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени и гласни доказателства. Показанията на св. П., дадени в хода на съдебното следствие, са приети за логични и последователни, непротиворечиви, кореспондиращи изцяло с останалите писмени доказателства по делото, поради което районния съд ги е кредитирал.

Въз основа на така събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора СРС е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана правилно и определената санкция е в законоустановения размер.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14– дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактичката обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 от ЗАНН реквизити: посочени са фактичките обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 от ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото въз основа на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52- 58 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл.75, ал.1 от ЗРТ търговските съобщения трябва ясно да се разпознават като такива, като скритите търговски съобщения са забранени. Скрито търговско съобщение е представянето с думи, звук или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане. Скритото търговско съобщение е забранено от закона поради отрицателното му въздействие върху потребителите. За гарантиране правата на потребителите предлагането на стоки и услуги следва да се осъществява в съответствие с предвидените законови правила за визуализирането им.

В конкретния случай от съдържанието на излъченото условно се установява информация в следните насоки: 1) представяне с думи на клиниката за лечение на онкологични заболявания на г-н К., като с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе аудиторията по отношение на своята същност. 2) Уменията, за които се говорило не са следствие от медицинско образование, а методите на лечение са различни от тези на хуманната медицина. 3) Изтъкването на нетрадиционно лечение и подчертаването, че то е върнало към живот, би могло да заблуди аудиторията, че тежко болни пациенти могат да се излекуват в клиниката на г-н К..

Предвид изложеното правилно СРС е приел, че е налице скрито търговско съобщение, чрез представяне с аудио-визуално съобщение на клиниката на М. К. в телевизионно предаване, вместо в рекламен блок, като с това представяне доставчикът на медийни услуги е целял осигуряването на реклама и то може да подведе аудиторията по отношение на своята същност.

Възраженията на касатора за това дали съда е бил обективен при издаването на съдебното решение, настоящата инстанция не споделя. В случай, че жалбоподателят е имал съмнения относно безпристрастността на съдебния състав, то е разполагал с възможността да поиска отвод на същия, каквито данни липсват по делото. Изготвянето на съдебно решение в кратък срок след проведено последно съдебно заседание, не може да бъде довод за необективност на съдебния състав.

По отношение на възраженията на касатора за допуснати неточности в съдебното решение, настоящия съдебен състав намира, че действително в мотивационната част на решението се съдържат изрази, неотносими към спора по настоящия казус. Очевидно се касае за технически грешки, които не водят до

вътрешно противоречие в съдебния акт, респ. липсва противоречие между мотиви и диспозитив. И това е така, тъй като правилно са описани фактите, събрани са относимите доказателства, изложени са мотиви относно обективната съвместимост на конкретното деяние и законосъобразността на наложената санкция.

За нарушение на чл.75, ал.1 от ЗРТ на юридическите лица се налага имуществена санкция, в размер от 3000 до 20000 лв. /чл.126, ал.1 от ЗЗП/. Касаторът е юридическо лице, а размерът на санкцията е определен в минимално предвидения размер 3000 лева, поради което не стои въпроса с намаляване на размера на административното наказание. Спазена е разпоредбата на чл.27 от ЗАНН.

Случаят не може да се определи като маловажен. Конкретното административно нарушение не представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от този вид. Мотивите на СРС за неприложимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН са правилни.

Следователно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, вр.чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.63, ал.3 ЗАНН, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 80 лева- чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд– София град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.11.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 5-ти състав по НАХД № 11828/ 2019 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК-[ЕИК] да заплати на Съвета за електронни медии сумата в размер на 80 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.